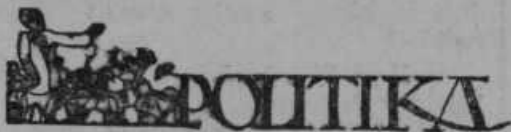

družbam višje ko 20% doklade na pridobinino. Z raznimi členi v finančnem zakonu smo omogočili poslovanje raznih državnih naprav, katerih poslovanje zelo ovira nesmiselna redukcija pisarniškega osebja.

Proračun za leto 1928/29 nas sicer popolnoma ne zadovoljava, vendar pa se je v istem, odnosno v finančnem zakonu marsikaj doseglo v korist Slovenije, oziroma raznih institucij in vseh stanov v Sloveniji, razen tega pa tudi mnogo preprečilo, kar bi silno škodovalo napredku in povzdigi Slovenije, kar bi povzročilo nazadovanje in — zastoj v Sloveniji. Glasovali smo za proračun, ker se v istem nadaljuje politika, katera se je pričela v lanskem proračunu, politika, katere cilj je zmanjševati pretirana bremena, pod katerimi ječe vsi sloji prebivalstva, glasovali smo pa tudi za proračun, ker vidimo, da se sedanja vlada resno trudi za to, da ozdravi naše finance, da popravi vse ono, kar se je v 8 letih po prevratu zagrnilo.

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina nima sej do dne 21. aprila t. l. Skoro vsi poslanci so zapustili Beograd.

Vlada ima vsaki dan seje. Sedanja vlada hoče delati, zato ona nima nikakšnih počitnic, ampak dan za dnevom seje, na katerih pripravlja razne zakone, posebno se razpravlja o velikem posojilu v Angliji. Vsi poštenjaki v državi bodo nadalje odobrili načrte vlade, ki pripravlja poseben zakon zoper korupcijo. Osnutek tega zakona je izdelal Davidovič. Zakon je zelo hud, ali pravičen.

Radikalna stranka se čisti! V radikalni stranki so še bili nekateri korupcionisti, ki so se prerili skozi kot poslanci. To so bivši notranji minister Maksimovič, bivši zunanji minister dr. Ninčič in bivši fin. minister dr. Stojadinovič. Radikalni klub teh ljudi ni pustil več v vlado. Iz jeze nad tem so začeli sicer rovariti zoper Vukičevića, toda ostali so v manjšini, ne le to, ostali so sami, zdaj jih celo organizacije v njihovem volilnem okrožju zapuščajo. Največ političnega kapitala so hoteli izkoptati v Vojvodini, kjer pa so se vsi ostali poslanci postavili proti njim in izdali poseben proglas na volilce.

Hrvatje dobijo zastopstvo v vladi. Hrv. narod po krivdi Radiča ni zastopan v sedanji vladi. Ker pa je splošna želja, da bo tudi hrvaški narod imel svoje zastopnike v vladi, je kralj poklical k sebi znanega voditelja dr. Sunariča, ki bo postal vodja velike hrvaške medstrankarske zveze, ki jo bodo napravile vse hrvaške stranke — proti Radiču in Pribičeviću. O velikonočnih praznikih so se v tem oziru vršili v Zagrebu razgovori.

Radič zopet preklicava. Na Češkem je Radič govoril take neumnosti, kar se tiče Madžarske, da je moral seveda zopet vse preklicavati. Dobro je to, da se nihče več ne zmeni za njegove besede, ne za prve izjave in ne za preklice. Časnikarji so sklenili, da bodo za naprej Radičeve govore dali vjeti na gramofonske plošče, da jih potem ne bo mogel preklicavati.

Gospodarsko zborovanje se je vršilo tekom velikonočnih praznikov v Zagrebu. Zborovanja so se udeležili zastopniki gospodarskih krogov Hrvaške in Slovenije, in več ministrov, med njimi tudi dr. Korošec. Zastopana je bila tudi mariborska oblast in mesto Maribor. Slo je predvsem zato, da se ustvari gospodarska avtonomija posameznih pokrajin, za izvršitev velikih investicij od novega posojila in za olajšanje gospodarske krize kmetijskega prebivalstva.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Albanija postaja del Italije. Albanska vlada je dala zapreti mejo na Jugoslavijo. Zakaj? Nikomur, najmanj pa Jugoslaviji ni treba vedeti, da Albanijo zasede Italija. Izgovarja pa se, da se vlada boji tifusa iz Jugoslavije.

Mussolinijev načrt je, da združi na svoji strani vse manjše države ob Sredozemskem morju, kjer hoče biti tako sam neomejen gospodar. Tako navezuje na sebe Grško, Turčijo in Rumunsko. Med temi državami, kjer bo seveda on sam imel vajeti v rokah, bo napravil posebno prijateljsko zvezo. Bolgarija in Albanija pa bosta brez teh pogodb pod Mussolinijevim vplivom. To je njegov načrt.

Kralj in papež zoper Mussolinija. Te dni so se raznesle vesti, da hoče italijanski kralj Emanuele odstopiti radi spora z Mussolinijem. Ker je zadnji teden tudi papež javno nastopil zoper Mussolinija, so to znamenja, da v Italiji vre in raste na vseh krajih odpor zoper nasilnika, zoper katerega je v celi Italiji upal izpregovoriti le papež in je tiho uporen le kralj.

Egipt za svojo svobodo. Do zdaj je bil Egipt angleška kolonija. Vedno bolj pa se je hotel postaviti na svoje lastne noge. Zdaj je stavil zahteve, ki gredo za tem, da se Egipt popolnoma osvobodi in da je le zvezna država z Anglijo. Če pojde to tako gladko, se ne ve. Domneva se, da je Mussolini skuhal to vročo juho Angliji, ker ga je ta — izigrala v sporu z Jugoslavijo.

Grčija in Jugoslavija skleneta prijateljsko pogodbo. To ne gre v račun Mussolinijevega načrta, ampak v naš račun. Balkan — balkanskim narodom!

Ureditev vojne odškodnine je med bivšimi zavezniškimi državami Anglija in Francija ter Italija sedaj v razpravi. Ker hoče Anglija Nemčiji popustiti, zahteva ta tudi od obeh ostalih upnic, naj popustijo. Nemčija se je kljub temu, da je morala plačati velikanski vojni dolg in odškodnino, že precej opomogla.

ZA NEDELJO

Ako ne postanete kakor otroci...

Po dolgih letih se je vrnil iz daljne Amerike. Kazal se je premožnega, tudi drugače se je nosil precej gosposko. Njegovim domačim pa je dejalo zelo hudo, ker niso videli nikdar, da bi se prekrizal, da bi molil, da bi šel v cerkev. Ko je prišel velikonočni čas, je starejši brat, ki je gospodaril na domu, nekega večera pripomnil: »Jaz jutri grem, da izpolnim svojo krščansko dolžnost. Ali greš tudi ti?«

Kratko, skoro edurno mu je odvrnil: »Jaz sem videl preveč sveta. Kdor se je kaj učil in sam misli, se danes za take reči ne zmeni več.« Ko so zazvonili velikonočni zvonovi, ko so pokali naokrog topiči, ko je vse hitelo v cerkev in je vsem, otrokom in odrasčenim, iz obrazov sijalo velikonočno veselje, je on ostal mrk in mrzel. Izrazil se je celo: »To je za kmete, ki se dajo s takimi rečmi varati, ki si ne znaajo napraviti bolj pametnega veselja.«

Prišla je bela nedelja. Kakor vsak dan, je šel tudi tokrat k fari po pošto. Ravno stopi iz pošte in misli iti proti domu, ko v zvoniku zazvonijo slovesno in ljubko zvonovi in se začne pomikati iz bližnje šole v cerkev spreved prvoobhajancev. Dečki s šopki na prsih, deklice v belih oblekah z vencami na glavah, in obhajilne sveče v rokah, na obrazih pa kar vidno veliko srečo. Tako gredo med pobožno molitvijo v cerkev. Ob strani pa jih spremljajo očetje in matere, tako marsikateri s solzo ginjenosti v očeh. Ta ljubki prizor celo mrkega moža tako osvoji, da se obrne in tudi vstopi v cerkev — prvokrat, kar je doma! Vsede se v zadnjo klopo in pazno gleda sv. obred. Gleda prisrčno otroško pobožnost, gleda veselje, ki sije otrokom iz oči, ko se vračajo od obhajilne mize. Na obrazu se mu vidi, da postaja nekam nemiren, da se mu vzbujajo v duši močna čustva, naposled skloni glavo in jo podpre z rokami, da skrivi pred ljudmi solze, ki so se mu prikradle v oči. Ves teden je bil tih, zamišljen, večinoma sam zase. Naslednjo nedeljo pa so ga ljudje videli stopiti od spovednice, potem pa je z vzgle dno pobožnostjo prejel sv. obhajilo. Ko mu je doma brat ves zadovoljen omenil, kako veliko veselje je napravil vsej družini, je rekel: »Bela nedelja je to napravila. Ko sem po dolgem času zopet videl prvoobhajance v naši domači cerkvi, ko sem videl njihovo odkrito in resnično pobožnost, ko sem moral videti njihovo veselje, sem se nehote moral spomniti svojega lastnega prvega obhajila. Živo, kakor da bi bilo to včeraj, sem se spomnil veselja in sreče, ki ju je bilo takrat polno moje srce. Z vso bridkostjo pa sem se tudi zavedel tiste praznote, ki je bila že toliko let v moji duši. Reči sem si moral: To, kar napravlja človeka tako srečnega, ne more biti neresnica in prevara, in to, kar pušča v človekovi duši tako praznoto, ne more biti resnica. Ko sem med tednom to še natančneje premišljeval, sem se o tem še trdneje prepričal. Zato sem tudi danes po dolgem času zopet opravil svojo dolžnost in hvala Bogu, da zopet nosim v duši veselje in srečo, kakor vsa ta dolga leta nel!«

Bela nedelja! Tudi ti si imel svojo, si obhajal svojo prvo sv. obhajilo. Ali še veš, kaka sreča ti je živela v duši, ko si jo čisto odprl Kristusu in mu obljubil sveto zvestobo? In danes? Ali še živi v tvoji duši to veselje?

Si misliš: »Kaj se bo delal otročjega? Ali ne ve, da so to bile lepe sanje, ki se ne povrnejo nikoli več? Ali ne ve, kako vesela mladost tako hitro mine, potem pa pride življenje, življenje trdo, življenje umazano...«

Res, hitro minejo brezskrbna leta, hitro minejo časi, ko je okoli otroka samo solnce, ko otroka nič drugega ni, kakor smeh in pesem. Res pa je tudi: Tisto najgloblje

veselje, ki ga otrok nosi na dnu duše, tisto ti pa lahko ostane celo življenje.

Zalibog, je tolikokrat mnenje: »Pač pridejo leta, pa pride blato, pride umazanost. Pa ko bi to res morala biti neizbežna usoda človekova, kako je pa mogel Kristus izreči tiste besede: »Ako ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo?« Doraste otrok, mora si izvoliti stan, ta ali oni, mora v trpljenje, mora v boje in preizkušnje, pa v vsakem stanu, sredi križev, sredi vseh bojev in sredi skušnjav je velika naša življenjska zapoved beseda Kristusova: »Ako ne postanete kakor otroci . . .« Ni rekel Kristus za stonj: »Ako ne »postanete« kakor otroci.« V otroških letih ima človek že nekako po sebi otroško dušo, ki je ponižna, skromna, odkritosrčna, čista, pozneje, ko stopa človek v življenje, pa si mora tako otroško dušo sredi bojev vede in hote ohraniti in izvojevati. In to je tista velika skrivnost, kako si vse življenje ohraniš veselje, srečo otroških let. Naj ostane tvoja duša otroško Bogu vdana, otroško Bogu zvesta, potem ti tudi ostane otroška sreča, ki ostane sredi bojev in sredi težav tisti mir, ki ga je vstali Odrašenik označil apostolom in vsemu svetu, mir, ki ga more dati le Kristus in ga daje le tistim, ki se ga oklepajo z otroško dušo.

Naj bi nas bela nedelja, ta spomin na prvo sv. obhajilo in na našo mladostno srečo, zopet spomnila, kje je naše veselje, kje je naša sreča. Ti, ki tožiš po izgubljenem veselju, po izgubljeni sreči, pa misliš, da se ne more povrniti nikdar več, ne zabi: »Ako ne postanete kakor otroci!« Ti, ki doraščaš in moraš bojevati veliki boj, ali naj tvoja duša še ostane čista, še ostane božja, imej pred očmi: »Ako ne postanete kakor otroci! Starši, ki želite svojim otrokom srečo za celo življenje, ne za bite, ena je sreča, prva in trajna: Ako ne postanete kakor otroci!

— — —

Delo za zjedinenje. Kakor znano, se papež Pij XI. z veliko vnemo trudi za zjedinenje vzhodne cerkve s katoliško. Veliko je ustanov in naprav, ki naj pospešujejo to veliko delo. V Belgiji so začeli ustanavljati posebne samostane, v katerih bodo redovniki delali, predvsem pa molili za zjedinenje. V Belgiji sta dosedaj dva taka samostana, dva nameravajo ustanoviti na Nemškem, enega pa na Solnograškem. Naj nas to vzpodbuja, da se tudi mi zavzamemo za to lepo in veliko misel, da pristopimo k Apostolstvu sv. Cirila in Metoda, da si naročimo list »Kraljestvo božje«, ki ima namen pospeševati zjedinenje.

Skrb za otroke. V Avstriji, kjer hočejo razne organizacije že šolske otroke odtujiti Cerkvi in veri, so katoličani napravili posebno otroško organizacijo, društvo »veselga otroka«. Organizacija se širi res veselo. Imajo po raznih krajih že 126 podružnic te potrebne organizacije. Kako se pa pri nas zanimamo in delamo za »Krščansko šolo«?

Boj zoper nenravnost in pokvarjenost v Avstriji. Kakor povsod, so tudi v Avstriji slabe gnotne razmere. Navadno se trdi, da je tega krivo slabo gospodarstvo. Pred kratkim je imel na Dunaju svoje »borovanje« katoliški Volksbund. Na njem je nastopil kot govornik tudi kardinal Bili.

On je v svojem govoru povdaril, da stiska v Avstriji ni samo gospodarsko vprašanje, temveč je treba staviti še tudi drugo veliko vprašanje, kako bi se odpravila nenravnost in razuzdanost, zlasti pri mladini. Kajti v veliki meri je slabega gnotnega stanja krivo to, da je mladina delamržna, zapravljava, razuzdana, brez vesti. Gotovo je imel kardinal čisto prav, saj je razuzdanost med mladino tako velika, da na primer na Dunaju 15 letne nezakonske matere niso nič več nenavadnega. Da bi se taka izkvarjenost kolikor toliko omejila je izdelala Avstrijska vlada zakonski predlog, s katerim bi se pobijalo slabo, opolzlo berilo, po katerem se toliko mladine pohujša in skvari. Tak zakon bi bil potreben gotovo tudi pri nas. Sicer je že v tiskovnem zakonu nekaj tozadevnih določil, a to je še vse premalo. Dokler pa takega zakona nimamo, mora pa paziti krščanska čuječnost, da ne pušča čez prage naših hiš ničesar, kar jemlje naši mladini živo versko zavest in jo spravlja na opolzka, lahkomisljena pota.

„Naš dom“.

Naši dobrotniki. Zalka Kuplen, šivilja v Mariboru; Jožef Novak, invalid, Banovci Križevci Din 5 (drugi dar!); Jožef Mlakar, Češnjica v Bohinju Din 10. Vsega 1990 Din. Bog povrnil!

Popravitel! V »Mladi šivilji« v aprilski številki popravite na strani 111, vrsto 5: »blazinico za pripenjanje« prečrtajte!

Lepe so hiše, če so v njih lepe, domače slike. Tako sliko vam pripravlja za majnik »Naš dom«: Slomska v rdečkastem, škofovskem talarju, z zlato škofovsko verižico in križem, z živordečim pasom. Visoka bo pol metra. Veljala bo kakih 25 Din, naši naročniki pa jo bodo dobili precej cenejše. Upamo, da se nam bodo javili poverjeniki za razprodajo!

Ne čakajte na opomine za naročninol! »Naš dom« noče z advokati in s sodnijo iztirjati naročnine, temveč vedno in vedno lepo prosi: plačajte mu tiste uboge dinarje! Položnice si kupite na pošti in napišite številko 13.577.

Še aprilsko številko smo izdali na 32 straneh. Upamo, da se nam javi dovolj novih naročnikov. Od maja naprej velja »Naš dom« 8 Din (oziroma 13.50 Din).

Dopisniki! Da bodo vaši dopisi poučni in zanimivi, pišite za majsko številko tole: 1. Življenje in delo znamenitih mož ali žen vašega kraja; al pa: 2. Katera knjiga mi je posebno ugajala; kaj je vsebina? — Pišite kratko!

NOVICE

Umivanje nog v mariborski stolni cerkvi na veliki četrtek. Na letošnji veliki četrtek je izvršil lavantinski vladika obred umivanja nog pri dvanajstih starčkih, kojih imena so: Janez Berglez, 80 let star, Alojzij Deutscher 63 let, Janez Drevenšek 66 let, Stefan Feigl 66 let, Jurij Gorjup 74 let, Franc Gsellman 61 let, Janez Karmel 75 let, Jakob Mahanjc 89 let, Filip Rodošek 83 let, Jožef Šerbela 78 let, Jakob Škofič 77 let in Matija Zrnavec 71

let. — Skupna starost teh »apostolov« znaša 883 let.

Spiritual mariborskega bogoslovja umrl. Po težki in dolgotrajni bolezni je umrl v bolnici na Dunaju spiritual mariborskega bogoslovja g. Martin Avšič. Pokojni se je rodil 7. oktobra 1892, v mašnika je bil posvečen 2. julija 1916. Pokopan je bil na Dunaju v petek 6. t. m. Neizprosna smrt nam je utrgala z g. Avšičem mladega vzor duhovnika, ki je bil delaven kot kaptan in priljubljen v službi vzgojitelja našega lavantinskega duhovskega naraščaja. Rajni je bil eden od voditeljev treznostnega gibanja v mariborski oblasti, je veliko pisal na tem polju. Slovel je tudi kot izboren pridigar in je tudi izdal svoje cerkvene govore v posebni knjigi. Prerano umrlemu duhovnemu tovarišu bodi ohranjen najboljši in trajen hvaležen spomin med vsemi, ki so poznali njegovo blago, za vse dobro vneto in požrtvovalno delujočo dušo!

Umrl je g. Anton Kožuh, nadučitelj v Dornovi pri Ptujju. Pokoj njegovi blagi duši in iskreno sožalje njegovi žalujoči rodbini!

Strah pred medvedom. Na zapadni kolodvor v Budimpešti je prošli petek pripeljal vlak z Dunaja nekoliko vagonov živali nekega velikega cirkusa. Pri iztovaranju se je posrečilo največjemu medvedu, da je ušel svojim čuvajem in jo mahnil naravnost na peron, ki je bil poln ljudstva. Potniki so kriče iskali izhoda in se brezobzirno prerivali, pehali in hodili drug po drugem. Kosmatinec pa se je tudi prestrašil silnega krika in je rjoveč begal po peronu ter širil strah na vse strani. Položaj je začel postajati nevaren, ker je krik ljudske množice, ki se je zagvozila pred izhodi, spravljal žival v besnost. V tem trenutku je prihitela na lice mesta mlada ženska in zaklicala: »Miško, pojdi sem«. Medved je na mig postal krotak in je zadovoljno godrnjaje sledil svoji krotiteljici ter se ji dal zapreti v svojo kletko.

Odposlanci Društva narodov v Sloveniji. Pretekli teden so bili v Ljubljani odposlanci Društva narodov, da so na licu mesta sprejeli natančna poročila o tem, kar Italiji in Mussoliniju ne bo ljubo.

Papirnati zmaj kot povzročitelj nesreč. V Miskolczu na Madžarskem se je pripetila nenavadna nesreča. Otroci so spuščali papirnatega zmaja, pa se jim je zapel v žice električnega toka. Prišel je na pomoč neki možakar, ki je pričel vleči na vso moč za vrstico. Na ta način je prišel vod za visoko napetost v dotiko s svetlobnim vodom. Nastal je kratki stik, zaradi katerega je odneslo polno oseb opekline, med temi dve zelo težke. Ena oseba je bila celo ubita in del svetlobnega voda je uničen.

Ljutomer. Vinarska zadruga v Ljutomeru, r. z. z. o. z. vabi svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo, dne 15. aprila t. l. ob 7. uri dop. v okrajni posojilnici po sledečem redu: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1927. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Sprememba pravil. 5. Slučajnosti. V slučaju nesklepčnosti prvega občnega zbora, se vrši v smislu § 18 zadrughnih pravil za pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa o ravno istem dnevnem redu veljavno brez ozira na številko navzočih članov.